

IKAR

KRUTÁ PRAVDA

Iskrí to medzi nimi, ale ich vzťah je zakázaný

J. T. GEISSINGER

KRUTÁ PRAVDA

J. T. GEISSINGER

**KRUTÁ
PRAVDA**

Preložila Andrea Vargovčíková

IKAR

J. T. Geissinger
FALL INTO YOU

Copyright © 2023 by J.T. Geissinger, Inc.
All rights reserved.
Translation © 2024 by Andrea Vargovčíková
Slovak edition © 2024 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-9633-6

*Venujem všetkým dievčatám, ktorými som bola,
a tmavým cestám, po ktorých sme cestovali osamote.*

O hodnote věci nás učí nejmä strata.

Arthur Schopenhauer

1

Shay

Ten tmavovlasý muž v boxe vyzerá úžasne, no stačí mi jediný pohľad, aby som vedela, že je to chodiaci problém. Vlk v koži baránka. Konzervatívny čierny oblek a biela košeľa. Pokojne by to mohol byť podnikateľ ako hociktorý iný, ktorý si po práci zašiel s priateľmi vychutnať pohárik.

Ibaže on sedí sám.

A vôbec nič nevychutnáva.

Pôsobí presne tak, ako sa cítim: biedne.

„Dobre ma počúvaj, Shay, a niečo mi sľúb. Prestaň sa trápiť, jasné? Mám narodeniny. To najmenej, čo môžeš pre mňa urobiť, je správať sa, akoby si sa bavila.“

Chelsea ma ťahá do baru v luxusnom hoteli v Beverly Hills, drží ma za lakeť a nakláňa ku mne hlavu. Jen a Angel kráčajú pred nami. Všetky tri sa vyfintili, obuli si ihličky, obliekli pestrofarebné šaty a vyčesali si vlasy. Vyzerajú fantasticky. Ako krdeľ samíc plameniakov, ktoré sa vybrali na lov nezadaných mužov.

Ja, celá v čiernom a s podobne čiernou náladou, pri nich pôsobím ako havran.

Prišla som sem iba preto, lebo oslavujeme Chelseine narodeniny. Keby to záviselo odo mňa, ležala by som v posteli s paplónom vytiahnutým až na hlavu.

No čo žena neurobí pre priateľky, však?

„Veď sa bavím,“ bránim sa rozžiarene. „V tom tanečnom klube bola fakt zábava.“

Stisne mi lakeť. „To hovor svojmu výrazu. Tvoj úsmev je stelesnená tragédia. Vykašli sa už na toho kreténa.“

Pri zmienke o mojom bývalom frajerovi mnou trhne. „Prosím, nevolaj ho tak.“

„Zaslúži si aj horšiu prezývku. Už ho toľko nebráň. A vždy, keď ti bude chýbať, si spomeň, že more je plné rýb.“

„Vieš, čoho ešte je more plné? Odpadu.“

„Počúvaj, z chlapa sa spamätáš iba pod iným chlapom. A bude to.“

„Ďalšieho chlapa potrebujem asi ako šváby v byte.“

Nesúhlasne sa zachichoce. „Nezavrhuje pre jedno zlé jablko celú jablňu. Raz svojho pána Pravého nájdeš. A medzičasom nám dovoľ nájsť ti pána Obdareného, aby si mohla trochu vypustiť paru.“

Nasledujeme Jen a Angel do spoločenskej miestnosti. Vonku vládne typický losangeleský letný večer, vzduch je vlhký, palmy sa kníšu vo vánku a hviezdy jasne žiaria, no tu je chladno a tlmené osvetlenie.

V baroch vo všetkých luxusných hoteloch v meste vládne rovnaká intímna atmosféra, ktorú dotvárajú zapálené sviečky. Je ako stvorená na uzatváranie zmlúv medzi pracovníkmi filmových štúdií rovnako ako pre milencov, z ktorých každý má svojho zákonitého partnera a ktorí zašli do kokteilového baru predtým, ako sa utiahnu do svojej izby.

Rozdiel medzi inými barmi a týmto podnikom – a dôvod, prečo ho Chelsea vybrala –, je, že ho údajne navštevujú najbohatší muži v meste.

„Zamilovať sa do boháča je rovnako ľahké ako zamilovať

sa do chudáka.“ Ak som túto vetu od nej nepočula aspoň tisíckrát, tak ani raz.

Ona síce hľadá lásku, no ja najmä pokoj mysle. Mój bývalý frajer napáchal na mojom zdravom rozume značné škody.

Opäť zaletím pohľadom k tmavovlasému mužovi v boxe pri stene. Stále sa na mňa díva. Z jeho lačného pohľadu sa mi takmer zastaví srdce.

Oblizne si plné pery a ja sa až rozochvejem od túžby. Odvrátim zrak a prehodím si vlasy cez plece.

Posledné, čo teraz potrebujem, je pozornosť príťažlivého neznámeho muža, ktorý vyzerá, akoby jeho vinou skončilo mnoho žien na terapii.

Stačia mi vlastní démoni, s ktorými sa musím popasovať. Ďalšieho rozhodne nepotrebujem.

2

Cole

Tá brunetka je zaujímavá.

A nielen preto, lebo je krásna. V tomto meste sú krásavice za každým rohom. Los Angeles je vychýrené prekrásnymi ženami.

Zaujímavou ju robí to, ako sa nesie. Akoby prichádzal do ringu šampión v boxe. Je sebedomá, takmer až namyslená, no vyžaruje z nej aj ostražitosť, ktorá naznačuje, že je zvyknutá znášať rany.

Pod drsným zovňajškom sa skrýva duša posiata modrinami. Ten rozpor ma fascinuje, preto z nej nedokážem odtrhnúť zrak.

Oblečená v čiernej sukni, čiernej blúzke a s čiernymi podpätkami na nohách vojde do baru v sprievode troch žien. Jej kamarátky sú odeté v žiarivých farbách, smejú sa a rozprávajú jedna cez druhú, no brunetka mlčí. Obzerá sa po miestnosti, odhaduje okolie aj ľudí.

Usmieva sa nebadane a chladne, akoby sa nudila už teraz.

Zachytí môj pohľad, no rýchlo sa odvráti. Keď na mňa pozrie znova, dívam sa jej priamo do očí a obliznem si pery.

Zdvihne obočie. Vzápätí si prehodí vlasy cez plece, nadvihne hlavu a odmietavo sa otočí.

Bystrá žena. Jediným pohľadom odhalí netvora.

3

Shay

„Nebolo by to úžasné, keby naozaj existoval? Dvaapoltmetrový modrý mimozemšťan s dvoma obrovskými penismi, ktorý je mnou totálne posadnutý? Áno, toho chcem!“ zasmie sa Angel a napije sa margarity.

„Jedine keby bol miliardár,“ utrúsi Chelsea a zachichoce sa nad pohárom martini.

Jen neveriacky pokrúti hlavou. „Tie vaše perverzné knihy o netvoroch! So mnou to teda ani nehne.“

Angel odfrkne. „Pardon, pani Sudkyňa Sudkyňová, ty rozhodne nemáš čo podceňovať literárny vkus iných ľudí. Smiem ti pripomenúť, že tvoj obľúbený televízny seriál je kreslený?“

Jen prevráti oči. „Po prvé, knihy o perverzných netvoroch nie sú literatúra. Po druhé, *BoJack Horseman* je jedna z najlepších...“

„... temných komédií, aké boli kedy napísané, bla, bla, bla, áno, hovorila si to už tisíc ráz.“

„Stále je to komiks,“ preruší ju Angel.

A takto sa hádajú a hádajú, no ja ich už prestávam vnímať.

Sedíme za okrúhlym stolom uprostred miestnosti. Z každej strany nás obklopujú krásni ľudia. Dvojica za stolom

za nami sa hašterí pre destináciu budúcej dovolenky, či to bude jazero Tahoe, alebo mexický Tulum. Prejdú okolo nás dve modelky a pritom si robia selfčka. Stále zákazničky sa tisnú pri bare a snažia sa upútať pozornosť pekného barmana, v ktorom spoznám komparzistu z televízneho seriálu *Boj o moc*.

A v boxe vedľa baru sedí osamelý tmavovlasý muž, ktorý zo mňa nespúšťa zrak.

Je zvláštne, ako z takého dobre vyzerajúceho muža môže vyžarovať čosi natoľko nepríjemné. Pôsobí tu ako čierna diera, ktorá pohlcuje všetko svetlo okolo seba. Aj keby mu niekto priložil nabitú zbraň k hlave a prikázal mu, aby sa usmial, nevyhovел by mu za nič na svete.

A to isté si pravdepodobne myslí on o mne.

„Shay, vážne!“ vzdychne si Chelsea. „Už sa toľko nemrač. Odplašíš nám všetkých sexi mužov.“

„Všetkých nie,“ podotkne Angel a zaletí pohľadom k pánovi Búrkovému mraku.

Chelsea sa otočí a prižmúri oči. „Koho? Toho v boxe?“

„Hej. Odkedy sme sem prišli, pretahuje Shay pohľadom.“

„Chelsea, preboha, nepozeraj sa naňho!“ pokarhám ju.

„Dopekla, a prečo nie? Je v pohode.“ Venuje mu široký úsmev.

Fľochnutie, ktorého sa jej od neho na revanš dostane, je také ľadové, že by rozlomilo aj kameň.

Chelsea tlmene zapíska a otočí sa späť k nám. „Páni! Desať bodov za tvár, nula za správanie.“

„Možno mu skapal pes,“ uvažuje Angel.

Chelsea sa na mňa pozrie a zo žartu navrhne: „Čo keby si za ním zašla a rozveselila ho?“

„Vtipné.“

„To nebol vtíp.“

„Uved' jeden dobrý dôvod, prečo by som sa mala s tým chlapom rozprávať.“

„Lebo mám narodeniny a chcem to od teba,“ usmeje sa a srkne si nápoja.

Stisne mi srdce. Takto sa usmieva vždy, keď sa zatne a odmietne ustúpiť. Rozhodne nepotrebujem, aby sa práve teraz zamerala na mňa.

„Nestojí o rozhovor.“

„Stavím sa, že jeho vták áno.“

„Ak má jeho vták rovnakú povahu ako jeho majiteľ, nemám záujem.“

„No tak, dievča. Nikto ťa nežiada, aby si sa zaňho vydala. Proste za ním choď a zbaľ ho!“

„Aby mi vyšplechol pohár do tváre, poslal ma do riti a verejne ma strápnil? Nie, ďakujem.“

„Stavím sa o sto dolárov, že ti nič do tváre nevyleje.“

„Nie.“

„Prosím.“

„Nie.“

„Pekne prosím.“

„Nie.“

„No tak. Ak to nechceš urobiť kvôli sebe, urob to kvôli mne.“

„To je vydieranie.“

Nevinne na mňa klipká mihalnicami. „Pripomeň mi, kto má narodeniny.“

Nahodím kyslý výraz a mlčím.

Nedá sa odbiť. Nakloní sa ku mne a usmeje sa. „Ak pôjdeš hodiť reč s tým chlapom, sľubujem, že prestanem volať Cheta kretén. Vlastne o ňom už nikdy nepoviem nič nepekné.“

Pohľadom jej blúdím po tvári. Tvári sa vážne, no vie byť úskočná. Ak sa jej to bude hodiť, do rána na tento rozhovor zabudne.

„Fajn. No tento sľub musíš nahráť a poslať ho do nášho skupinového četu.“

„Prečo?“

„Ako dôkaz. Ak nedodržíš sľub, budeš musieť Jen, Angel aj mne kúpiť nové iPhony.“

Jen a Angel sa rozosmejú, no Chelsea zdesene vypeľští oči. „Čože?“

Neúprosne sa usmejem. „Tak ako, oslávenkyňa, dohodneme sa?“

„Veď to sú tri tisícky!“

Viem, že napokon bude súhlasiť, a to najmä vtedy, ak sa budem tváriť, že mi na tom nezáleží. Preto len ľahostajne myknem plecami a srknem si whisky.

Namrzí sa. „Dobre, fajn. Si na rade. No musíš sa s ním rozprávať minimálne desať minút.“

Pozriem sa jeho smerom. Dáva sa na mňa, pohľad má prenikavý a neochvejný. Nad hlavou sa mu zbierajú búrkové mraky.

Predstava, že sa priblížim k toľkej negatívnej energii a pokúsim sa s ním nadviazať rozhovor, sa mi vôbec nepozdáva, no ak tým prinútim Chelsea prestať s osočovaním môjho bývalého frajera, stojí to za to. Znášam to už tri mesiace a mám toho fakt plné zuby.

„Skúsím to, ale nič negarantujem. Zdá sa, že hryzie,“ podvolím sa.

Angel sa zachichoce. „Ak budeš mať šťastie, tak áno.“

„Dobre, vyhrali ste. Risknem to.“

Sťažka si vzdychnem a dopijem whisky. Vstanem, vlhkými dlaňami si uhladím sukňu a s vysoko zdvihnutou hla-

vou, vystretými plecami a s hraným sebedomím sa vyberiem k nemu.

Búrkový mrak ma pozoruje s prívetivosťou nájomného vraha.

Než zastanem pri jeho stole, rozhodnem sa, že mu poviem pravdu a vykašlem sa na otrepané úvodné frázy. V tomto stave by mi aj tak žiadna nenapadla.

„Zdravím. Nechcem tu byť.“

Premeria si ma od hlavy po päty. Pomaličky po mne prechádza pohľadom. Po chvíli nepriateľsky odvetí: „A predsa ste tu.“

Vo zvláštne napätom tichu sa na seba dívame, akoby sme čakali, že sa ozve ten druhý, a nech to bude čokoľvek, bude to hrozné.

„Dnes má moja kamarátka narodeniny,“ poviem napokon.

Medzi tmavým obočím mu nabehne vráska. „Ako to súvisí s tým, že tu stojíte?“

„Sľúbila mi, že prestane osočovať môjho bývalého, ak prídem za vami a porozprávame sa.“

Zamyslí sa. „To je vydieranie.“

„Keď Chelsea niečo chce, nič jej nie je sväté.“

Pozrie sa za mňa. „Ktorá je Chelsea?“

„Tá blondínka.“

„Vyzerá neškodne.“

„Tak ako všetky najnebezpečnejšie tvory.“

Oprí sa o box, nakloní hlavu a vystaví na obdiv svoju nádhernú čelusť. Pohľadom ma odhaduje. „Kládla si aj iné podmienky?“

„Musím tu s vami ostať minimálne desať minút.“

„A je pre vás dôležité, aby prestala osočovať vášho bývalého?“

„Áno.“

Akoby ho to potešilo, no neviem si predstaviť prečo.
„Dobre. Sadnite si,“ povie.

Ukáže na prázdne miesto vedľa seba. Vôbec to nepôsobí ako pozvanie. Hoci povedal, aby som si sadla, jeho výraz hovorí, že by bol radšej, keby som sa stratila v divočine plnej hadov.

Očividne rád zíza na ženy, ale nestoja mu za rozhovor.

Má smolu, mňa čudáci, ktorí sa nevedia správať, nezastrašia.

Sadnem si k nemu a zdvorilo sa usmejem. „Ospravedlňujem sa za túto nepríjemnosť, no zrejme si celkom užijem, že vás budem nasledujúcich desať minút rozčuľovať.“

„Prečo by ste chceli niekoho rozčuľovať?“

„Vyzeráte ako muž, ktorého prítomnosť vo svojom živote mnohé ženy poriadne oľutujú.“

Znova sa na seba mlčky dívame v napätom tichu. Ibaže tentoraz zacítim jeho kolínsku, korenistú, pižmovú so štipkou čohosi drevitého. Sexi a drahú. A rozoznávam aj farbu jeho očí, bezodnú tmavomodrú, ktorá by bola nádherná, nebyť toho tvrdého pohľadu.

S prenikavým pohľadom nakoniec tlmene poznamená: „A vy vyzeráte ako diamant, ktorý nejaký šašo odhodil a šiel sa váľať v špine. Ako dlho ste boli s tým šašom?“

Vylakane zažmurkám. „Zadržte. Snažím sa z toho spa-mätať.“

„Čo tým myslíte?“

„Naozaj na mne tak vidieť, že mi dal kopačky? To je tragédia!“

„Vyžaruje to z vás. Ste ako psíky v útulku.“

„Prosím?“

„Veď viete, nahlas štekajú a vrčia, no iba preto, lebo sa

boja, že ich zasa niekto kopne. Ten chlap vám nedal kopačky. Vyslobodil vás. Urobil vám službu. Nemrhajte energiou a neplačte za ním, ale sústreďte sa na seba. Kráľovná nepotrebuje lásku dedinského trpáka.“

Nevdojak sa neveriacky zasmejem. Nevieťm určiť, či naozaj vie čítať myšlienky, či je génius alebo iba kretén.

A tiež neviem určiť, či to myslel ako kompliment alebo nie. Jedným dychom ma prirovnal ku kráľovnej a k psovi v útulku. Okrem toho sa správa, akoby ma považoval za beznádejný prípad, ktorý by azda ani nemal mať volebné právo.

„A to som si myslela, že Chelsea je majsterka urážok. Nesedím tu ani dve minúty a už ste nazvali môjho bývalého šašom a trpákom.“

„A to som ešte veľkorysý. Chlap, ktorý opustí ženu, ako ste vy, je korunovaný vôl.“

Uchvátená jeho zvláštnou osobnosťou a ešte zvláštnejším vyjadrovaním sa otočím k nemu a plne sa naňho sústredím. „Nepoznáte ma. Tým volom by som mohla byť ja. Možno som ho odplašila tým, že som pôsobila zúfalo.“

Prudko pokrúti hlavou, až mu padne prameň tmavých vlasov do čela. Pôsobí to chlapčensky šarmantne.

„Také zúfalstvo neexistuje. Nesprávny človek nikdy nebude schopný naplniť vaše potreby. Už nikomu nedovoľte, aby vo vás vzbudzoval pocit, že problémom ste vy. A neupínajte sa na chlapa, na ktorého sa pred vami hral. Bola to iba pretváрка.“

Stretnú sa nám pohľady, no ani jeden z nás neuhne. Praská medzi nami elektrina a nabíja vzduch.

Napriek pichľavosti je tento muž nepopierateľne príťažlivý.

Po chvíli odvráti zrak. Napije sa z pohára a položí ho na

stôl. V hranatej čelusti sa mu pohne sval. Keď znova prehovori, hlas má chraplavý.

„Aj ja som sa nedávno rozišiel.“

Z tej krátkej vety srší nesmierna bolesť. Vložil do nej celú ságu o stratenej láske. Pôsobí ešte zničenejšie než ja.

Fascinuje ma to rovnako ako on.

„Smiem sa spýtať, čo sa stalo?“

Zavrie oči a vydýchne. „Kapituloval som pred realitou, že nie som jej hrdina. Bol som zloduch. Takže náš príbeh jednoducho nemohol mať šťastný koniec.“

Srdce sa mi rozbúši. Prirýchlo. Odolávam nutkaniu dotknúť sa ho.

Zaráža ma, že tento nešťastný neznámy muž s nahnevavým pohľadom a so zármutkom, ktorý z neho vyžaruje, by mi mohol rozumieť.

Moje kamarátky totiž neprejavili ani štipku súcitu! Ak ešte raz začujem: „Už sa spamätaj!“, budem kričať.

„A tak ste to ukončili?“ spýtam sa.

„Áno.“

„Ale nechceli ste.“

„Nie.“

„Stále ste ju milovali, aj keď ste to skončili?“

Prikývne. Potom otvorí oči a pozrie sa na mňa s takou neskrývanou túžbou, až sa na okamih nezmôžem na slovo.

„Ako sa voláte?“

Chvíľu mi trvá, kým si spomeniem na vlastné meno. „Shayna. No volajte ma Shay. A môžeme si tykať.“

„Som Coleton. Volaj ma Cole.“

„Teší ma, Cole.“

„Teší ma, Shay. Čo myslíš, ako dlho tu už sedíš?“ spýta sa nervózne.

Pousmejem sa. „Možno deväťdesiat sekúnd.“

„Zdá sa mi to dlhšie. Po zvyšných ôsmich minútach asi budem chcieť skočiť z najbližšieho útesu.“

„Iba zo zvedavosti, vždy si takýto?“

„Aký?“

Hľadám správne slová. „Agresívne ambivalentný.“

Zdvihne obočie. „V čom som podľa teba ambivalentný?“

Neodpoviem, namiesto toho sa načiahnem za jeho pohárom. Srknem si a ponad pohár sa naňho dívam. *Aj on pije whisky. Zaujímavé.*

Bez slova mu ho vrátim. Pochopí, čo tým myslím.

„Myslíš si, že ma priťahuješ?“

„Myslím si, že sa ti uľaví, keď odídem.“

„Možno preto, lebo si nudná.“

„Vážne?“

Pohľadom by roztavil oceľ. Nepáči sa mu, keď mu niekto odporuje. Zrejme sa mu to stáva tak zriedka, že toto je preňho nepríjemná novinka.

„Nie,“ povie rozhodne.

„Ďakujem za úprimnosť.“

„Ešte mi neďakuj. Skôr mi lezieš na nervy.“

Rozosmejeme sa. A oboch nás to vyľaká. Počúvame dozvuky smiechu a opäť zavládne nepríjemné ticho.

Ani jeden z nás nepreruší očný kontakt.

„Takže ma považuješ za príťažlivú,“ poviem posmelená alkoholom a jeho nečakanou úprimnosťou.

Vražedne na mňa zagáni. „Iba zo zvedavosti, vždy si takáto?“

Páči sa mi, ako mi to vrátil, a znova sa usmejem. „Aká?“

„Agresívne rozčuľujúca.“

„Záleží na tom, kto sa pýta.“

„Čo na to hovoril tvoj bývalý?“

Stiahne mi hrud' a zaplaví ma smútok. Zvlhčím si pery

a odvrátim zrak. „Nikdy som ho nerozčúlila. Priveľmi som sa mu prispôbovala.“

Skúma môj profil. Viem, že by sa rád povypytoval, no neurobí to. Jeho mlčanie však hovorí samo za seba. Venuje mi, môjmu výrazu aj reči tela, priveľa pozornosti. Tak dlho som chodila s narcistom posadnutým sebou, že mi tento druh záujmu pripadá takmer dekadentný.

Pri Chetovi som sa odjakživa cítila ako vyschnutá izbová rastlinka, ktorú zabudol na púštnom slnku.

Poobzerám sa po elegantnej miestnosti. „Je to zvláštne. Viem, že som inteligentná, no keď príde na môjho bývalého, akoby som vyhodila mozog von oknom. Blikali pri ňom všetky červené kontrolky. Bolo ich toľko, že by pokojne mohol poslúžiť ako riadiaca veža.“

„Lenže bol veľmi šarmantný.“

Radšej sa naňho nepozriem.

„Ako vieš?“

„Narcisti sú vždy šarmantní.“

„Fíha!“

„Čo je?“

„Práve mi napadlo, aký bol narcista.“

„Ženu ako ty opustí iba chlap, ktorý má poruchu osobnosti.“

Pozriem sa mu do očí. Nachádzam v nich odraz vlastnej bolesti, túžby a osamelosti.

Ani neviem, či sa mi páči. No verím mu. Vďaka svojmu bývalému poznám všetky spôsoby, akými sa môže klamár kryť. Tento muž nič neskrýva.

Zdá sa, že toho nie je schopný.

Možno preto sedí sám v preplnenej miestnosti, gáni na zvyšok ľudstva a díva sa na mňa, akoby si ma síce rád dal na večeru, no radšej ostane hladný.

„Zmenila som názor,“ vyhlásim.

„Na čo?“

„Na to, či tu chcem byť. Som rada, že som za tebou prišla. Ďakujem, že si mi dovolil prisadnúť si.“

„Je za čo.“

Nadvihnem kútiky úst. Odkedy som si k nemu sadla, pravdepodobne som sa usmievala častejšie než za posledné tri mesiace. „Už ti niekto povedal, že si čudný?“

Mykne plecami. „V podstate každý.“

„Netrápi ťa to?“

„Videla si už nejaký dokument o sériových vrahoch? Povedzme o Tedovi Bundy, Jeffrey Dahmerovi a podobne?“

„Áno, prečo?“

„Vieš, čo povedia všetci susedia ako prvé, keď zistia, že bývali vedľa niekoho, kto sekal ľudí na fašírky a jedol ich? Veď vyzeral úplne normálne.“

„A tým mi chceš povedať, že ma nemieniš rozštvrtiť a cez víkend ugrilovať?“

„Hovorím ti, že čím normálnejší sa niekto javí, tým viac tajných hrobov má v záhrade. Na to si však už prišla aj sama.“

„Ako to?“

„Stavil by som sa o svoj dom, že ten šašo, ktorý sa s tebou rozišiel, vyzeral ako najvyrovnanejší chlap, akého si kedy stretla... Teda na začiatku. Potom však maska spadla a uvidela si pod ňou netvora.“

Akoby čítal scenár môjho vzťahu s Chetom. Jeho presné zhodnotenie ma znepokojilo. No iba preto, lebo som si pripadala obnažená. Akoby ma konečne niekto vnímal.

Už dávno som nezažila ten pocit.

„To je pravda, no on sa za takého nikdy nepovažoval. Iba

muž s dobrým srdcom vie rozoznať, keď sa v niečích očiach mení na netvora. Odvaha, ktorú treba na to, aby človek radšej zlomil srdce sám sebe ako niekomu inému, dokazuje, že v skutočnosti nie je netvor, ale hrdina. Len si chce o sebe myslieť, že je zlý, aby mu už nikdy nič neublížilo.“

Zavládne napäté a po chvíli ohlušujúce ticho. Už nepredstierame, že náš očný kontakt nemá sexuálny podtón.

Keď k nám príde čašník a spýta sa, či si dáme ešte niečo, naraz odvetíme: „Áno.“ Pritom od seba neodtrhneme zrak.

O mnoho mesiacov neskôr, po tom, ako si dotlčíeme srdcia a krvácame, po potokoch slz, ktoré vypláčeme, a po tom, ako sa z nás opäť stanú cudzinci, si pri spätnom pohľade na túto chvíľu uvedomím, že už vtedy som bola stratená.

4

Cole

Táto žena so zelenými očami, s humorom ostrým ako žiletka a priťahujúca mužov, ktorí potrebujú terapiu ako soľ, je nádherná. Krásna, bystrá a všímavá. Práve preto je nebezpečná a mal by som sa zaraz zdvihnúť a odísť.

Moje nohy však majú iný názor. Odmietnu sa pohnúť, hoci ich prehováram, aby ma odniesli od nej čo najďalej.

Môj penis, moje srdce aj všetky nervové zakončenia pod pokožkou po nej túžia.

V trápnom tichu si čašník odkašle. „Ešte whisky, pane?“

„Dve.“

Tónom mu jasne naznačujem, aby sa stratil. Pochopí to, stiahne sa a nechá ma so Shay osamote v napätej bublinke.

„Neidealizuj si ma,“ varujem ju.

„To by mi ani nenapadlo. Bol to iba taký postreh. Zlí muži si o sebe nikdy nemyslia, že sú zlí. Na to ich priveľmi zamestnáva ukazovanie prstom na iných a obviňovanie, že ich prinútili urobiť to, čo urobili. Okrem toho, Chet ma z romantiky vyliečil.“

Znechutene ohrniem peru. „Chet? Už aj to meno je ako pre šaša.“

„Vážne? Podľa mňa je pekné. Mužné.“

„Mužné určite nie. Skôr chlapčenské. Predstavujem si

športovo založeného blondiaka s bezchybným chrupom a nagélovanými vlasmi.“

Usmeje sa.

Kiežby som si ju mohol odfotiť. Taký úsmev by dokázal ukončiť vojny.

„Ten opis sedí tak, že ma to až znepokojuje. Čo ti ešte napadá?“

„Cvičí každý deň. Chodí na nástrek samoopaľovacím prípravkom. Všetkých oslovuje ‚brácho‘. Ustavične melie o svojich rolexkách. Pri sexe sa pozoruje v zrkadle. A má taký namyslený a arogantný výraz, že by mu človek najradšej vrazil do zubov.“

Rýchlo zažmurká a krúti hlavou. „To je čudné. Poznáš ho?“

„Poznám také typy. Darebákov z bratstva zo súkromnej školy.“

Usmieva sa tak príťažlivo a odzbrojujúco, že musím zatínať zuby, aby som ju nepobožkal.

Nespomínam si, kedy naposledy som takto fyzicky reagoval na nejakú ženu. Možno nikdy. Akoby sme mali pod pokožkou magnety, ktoré nás ťahajú k sebe.

„S Chelseou by ste si fakt rozumeli.“

„Prečo?“

„Volá ho kretén.“

Zamyslím sa. „Zaujímavá predstava. No, kurvafix, pri všetkej úcte, ako sa žena ako ty môže zamilovať do takej piče?!“

Jej smiech stíchne. Sedí ohromená a ja si pripadám ako somár.

„Pardon. To som prehnal.“

„Nie, vôbec nie. Len ma to zarazilo. Ešte som žiadneho muža nepočula nazvať iného muža pičou. Je to zvláštne uspokojujúce.“

„Je to veľmi všestranné slovo.“

Opäť na seba hľadíme. Stáva sa z toho zvyk. A najradšej by som s tým nikdy neprestal.

Kurvafix, čo so mnou tá žena robí?!

Neviem, čo s tým, preto moje nasledujúce slová vyznejú ostrejšie, než som zamýšľal. „Takže ťa podvádzal.“

„Panebože!“

„Čo zas?“

„Ako to vieš?“

Je viditeľne rozrušená. Tepna na krku jej pulzuje. Najradšej by som jej na ňu pritisol pery. Ponoril si tvár do jej vlasov. Namiesto toho sa jej dívam do očí a bojujem s túžbou, ktorá ma rozpaľuje.

„Len tušenie.“

Nervózne sa zasmee. Rozochvenou rukou si uhladí vlasy a sklopí zrak. „Ale presné.“

Chvíľu mlčíme a ja ju pozorujem, ako sa spamätáva a zaháňa nepríjemné spomienky. O tom čosi viem.

Fascinuje ma a rád by som sa dozvedel všetky jej tajomstvá. „Ako si to zistila?“ vyzvedám.

„Z jeho mobilu. Raz si ho zabudol na kuchynskej linke a mal na ňom otvorenú nejakú zoznamku. Písal si s rôznymi ženami. Pýtal si nahé fotky, dohadoval časy stretnutí. Tvrdil, že na mobile je stále nalepený kvôli práci, a ja hlupaňa som mu dovedy verila.“

„A kde pracuje?“

„Je osobný tréner.“

„Ako inak.“

„Nehovor tak znechutene.“

„Nie som znechutený. Pohrdam ním. Najradšej by som toho posratého lúzra vyhládal a presvedčil sa, ako hlasno vie kričať.“

„Neviem určiť, či mám túto vetu považovať za červenú kontrolku alebo za sympatie z tvojej strany,“ poznamená po chvíli zamyslenia.

„Je to kontrolka.“

„Skôr asi kúsok z oboch.“

„Kdeže. Je to vyhrážka násilím neznámemu človeku a ešte aj myslená vážne.“

„Viem, no viedol ťa k tomu ochranný inštinkt. A to už hraničí s galantnosťou.“

Pristihnem sa pri tom, ako na ňu civiem, no nemôžem inak. Je vedome naivná. Pletie si zloduchov s hrdinami. Pravdepodobne číta priveľa romantických románov. „Mala by si sa naučiť lepšie rozlišovať mužov, ktorých treba obchádzať širokým oblúkom.“

„No tak! Sedím tu s tebou iba preto, lebo ma vydierala kamoška.“

„Na niečo sa ťa spýtam a myslím to vážne. Napadlo ti niekedy, že nedostávaš to, po čom túžiš, preto, lebo si možno zaslúžiš niečo lepšie?“

Nevraživo na mňa fľochne. Nasrdil som ju a mieni mi to vytmaviť.

„Túžim po láske. Existuje niečo lepšie než láska?“

„Muži neopúšťajú ženy, ktoré milujú. Opúšťajú tie, ktoré využívajú.“

Dotkne sa jej to. V očiach sa jej mihne zmes bolesti a hnevu.

„Tvojmu bývalému niečo chýba,“ pokračujem miernejším tónom. „Isto si to vedela, no rozhodla si sa, že to budeš ignorovať. Vravím ti iba to, aby si sa pri ďalšom chlapovi nezachovala rovnako.“

„Možno žiadny ďalší chlap nebude,“ vyštekne. „Možno som skončila s vami všetkými.“

„Bude aj ďalší.“

„Prečo si si taký istý?“

„Lebo aj úplne cudzí človek vidí, že si zaslúžiš, aby ťa niekto nosil na rukách.“

Pootvorí pery, zachmúri sa a bez žmurknutia na mňa civie. Nádherná tvár jej zbledne. „Kto to hovorí?“

„Urazila si sa?“

„Nie, som zmätená!“

„Prečo?“

„Lebo sa správaš, akoby si ma považoval za nákazlivú chorobu, no hovoríš ako hrdina z romantickej knihy!“

„Vedel som to!“

„Čo si vedel?“

„Že čítaš romantické knihy.“

„A?“

„A tie nezmysly ti popletú mozog.“

„Och, prosím ťa, je to zábava! Fantázia pre rojkov. A je to feministické, lebo tieto knihy nabádajú ženy, aby skúmali svoju sexuálnu rozkoš. Bojíš sa, že keď ženy budú čítať o láske s vymyslenými mužmi, budú mať privysoké štandardy?“

„Naopak, obávam sa, že budú mať prinízke štandardy.“

„Dopekla, o čom to melieš?“

„Christian Grey trpel početnými poruchami osobnosti v dôsledku silnej traumy v detstve. Edward Cullen je stalker, ktorý potrebuje ostatných ovládať a chce zabiť Bellu tým, že sa napije jej krvi. Pán Darcy je arogantný debil, ktorý trpí ochromujúcou sociálnou fóbiou a predsudkami voči nižšej triede. A napriek tomu tieto chybné charaktery podporili domnienku miliónov žien, že zlomení muži sú ideálni, alebo by sa ideálnymi mohli stať, keby ich milovala správna žena.“

Ešteže na stole neleží príbor. Jej výraz prezrádza, že by mi najradšej zabodla nôž do brucha.

„Asi som ešte nestretla protivnejšieho chlapa, ako si ty.“

„To hovoríš len preto, lebo vieš, že mám pravdu.“

Poobzerá sa, akoby mienila požiadať najbližšieho človeka o tĺčik na mäso.

Čašník sa vráti s nápojmi. Vycíti napätie, opatrne položí poháre na stôl, preletí po nás pohľadom, silene sa usmeje a odíde bez slova.

Shay chytí pohár, prevráti do seba whisky a vystrúha grimasu. Strasia ju. „Ble.“

„Prečo piješ tak rýchlo?“

„Mala som dve možnosti: buď to vypijem, alebo budem vraždiť.“

V tej chvíli nás oboch ohromím, pretože sa zasmejem.

Otočí sa ku mne s veľavravným pohľadom a sucho prednesie: „Asi som už opitá. To sa podozrivo podobalo na smiech.“

„To nebol smiech,“ zachmúrim sa na ňu.

Dlho na mňa prenikavo hľadí a tvári sa nečitateľne. Pomaly položí prázdny pohár na stôl a uprie na mňa pohľad plný takej neskrývanej sexuálnej túžby, až ma to ohromí.

A ešte väčšmi ma ohromí to, čo jej vzápätí vyjde z úst.

„Ani ja nie som anjel. Mám kopu chýb.“

„Nevrav. Napríklad?“

„Napríklad som ľahkomyselná.“

„Ako to?“

Vôbec nezaváha a načisto ma vyvedie z rovnováhy.

„Poznáme sa len chvíľu a ja som si až dodnes bola istá, že do konca života budem držať celibát, ibaže teraz vážne rozmýšľam, že ťa požiadam, aby si nám zohnal izbu v tomto hoteli.“

Všetci a všetko okolo nás zmizne. Do uší mi dolieha iba vzdialený hukot a srdce mi prudko búši.

A potom sa uchýlim k takej nehoráznej lži, až sa mi ju sotva podarí vytisnúť z pier.

„Nežiadaj ma o to. Poviem nie.“

5

Shay

Úsmev ma spaľuje takmer tak ako poníženie. „Aha. V tom prípade ma budeš musieť ospravedlniť. Odchádzam.“

„Tvojich desať minút ešte neprešlo.“

„Viem, no musím ísť na toaletu a spláchnuť sa do záchoda.“

Chcem vstať, no schytí ma za zápästie a pritiahne si ma. Tlmene a naliehavo ma upozorní: „Nepleť si to s odmietnutím.“

„Zvláštne, vždy som si myslela, že slovo ‚nie‘ je jasným indikátorom odmietnutia.“

„Neznamená to, že ťa nechcem.“

Líca mi zahoria od hanby. Horia mi aj uši. Akoby tu niekto zvýšil teplotu o tridsať stupňov Celzia. Netuším, prečo som to povedala, no mlieko sa už rozlialo. Už sa to nedá vziať späť.

A nedokážem sa mu ani pozrieť do očí. „Dobre. Rozumiem.“

„Shay, pozri sa na mňa.“

Chvíľu mi trvá, kým naberiem odvahu. A keď sa mi to podarí, pohľad naňho ma až vystraší. Vyžaruje z neho sila. Zatajím dych.

„Nerozumieš,“ odporuje. „Tvoj bývalý je nielen hlupák a šašo, ale aj posraté decko. Nieкто by mu mal napraviť ciferník. Najradšej by som z neho vymlátil dušu.“

Kým to spracúvam, v pozadí počujem Chelsein hurónsky smiech. Pridobre si uvedomujem, že kamarátky nás pozorujú a že neskôr im budem musieť referovať, o čom sme sa zhovárali. Tvár mi zahorí ešte viac.

„Budeš to musieť konkretizovať. Keďže pre zahanbenie mi nefunguje mozog, skús mi to vysvetliť po lopate.“

Nadýchne sa a nozdry sa mu zachvejú. Už pol minúty nežmurkol. Akoby sa ovládal, aby niečo neurobil, ibaže netuším čo.

Zrejme aby nešmaril pohár od whisky o stenu.

„Najprv otázka: Prečo žiadaš neznámeho chlapa o sex?“

Prevládne vo mne hrdosť. Povýšenecky ako profesorka nesúhlasne odfrknem a zdvihnem hlavu. „Nežiadala som oň. Povedala som, že o tom iba rozmýšľam. A o sexe som sa vlastne ani nezmenila. Čo ak som sa chcela iba pritulíť?“

„Tak moment. Nechceš sa pritulíť.“

Bože, tento chlap je nemožný! „Viem. No mohol si byť džentlmen a tváriť sa, že si nič nepočul.“

„Nie som džentlmen. A vysvetli mi to.“

Podráždene si vzdychnem. „Dovtedy ma nenecháš odísť, čo?“

„Správne. Tak nezdržuj.“

Som podráždená, no nemôžem si pomôcť. Brnká mi na všetky struny a nie na tie správne. „Budeš musieť vydržať, kým budem premýšľať, lebo fakt neviem.“

Jeho rozladenosť je hmatateľná. Nielenže nie je zvyknutý na odpor, ale ani na čakanie.

Kde vlastne pracuje? Určite niekde, kde šteká príkazy a desí svojich poskokov.

„Fajn. Nech sa páči. Si prvý muž, ktorý ma od rozchodu s Chetom priťahuje, a zrejme prvý človek, ktorý rozumie, akým som prešla peklom. Chelsea mohla mať pravdu, keď povedala, že z chlapa sa spamätám iba pod iným chlapom, a mňa už unavuje byť pri sexe len sama so sebou. Viem, že to nie je také jednoduché, ale už som skúsila všetko možné. Nič nefungovalo. Zrejme som si teda myslela, že by sme si mohli navzájom pomôcť na chvíľu zabudnúť na bolesť.“

Odkašlem si. Profesorka je späť. „A ešte niečo... v kabelke mám kondómy.“

Cole na mňa hľadí a v očiach mu horí zúrivosť. Potom mi však pohľadom sklízne na pery a ja si uvedomím, že sa mýlim. Nie je to hnev.

Je to vášeň.

Zakrúti sa mi hlava.

Myslím, že povie áno.